

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia nr. 667

Dosar nr. 7413/2/2018*

Ședința publică de la 8 februarie 2023

Președ

Pe rol se află pronunțarea asupra recursurilor declarate de recurentul-pârât Ministerul Tineretului și Sportului și de recurenta-intervenientă Asociația Clubul Sportiv „Tenis Club Pamira” împotriva sentinței nr.381 din 20 octombrie 2020, pronunțate de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal – veche.

Dezbaterile pe fondul recursului au avut loc în ședința publică din data de 25 ianuarie 2023, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Înalta Curte a amânat pronunțarea pentru azi, 8 februarie 2023.

ÎNALTA CURTE,

Asupra recursurilor de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1. Obiectul cererii de chemare în judecată

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la data de 15.10.2018 pe rolul Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, sub nr. 7413/3/2018, reclamanta Federația Română de Tenis a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul Ministerul Tineretului și Sportului: I. anularea în parte a Raportului privind îndeplinirea condițiilor de finanțare ale federațiilor sportive naționale și a Anexei acestuia, publicate pe site-ul Ministerul Tineretului și Sportului la data de 09.02.2018, cu privire la neeligibilitatea Federației Române de Tenis de a beneficia de finanțare pentru anul 2018; II. anularea tuturor actelor administrative emise de Ministerul Tineretului și Sportului în temeiul Raportului cu privire la neeligibilitatea Federației Române de Tenis de a beneficia de finanțare pentru anul 2018; III. obligarea autorității publice la emiterea unui nou raport privind îndeplinirea condițiilor de finanțare ale federațiilor sportive naționale.

2. Primul ciclu procesual

Prin sentința civilă nr. 1267 din 02 aprilie 2019, Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a admis excepția lipsei dovezii

calității de reprezentant legal a domnului George Cosac pentru Federația Română de Tenis și a anulat cererea formulată în contencios administrativ, de reclamanta Federația Română de Tenis, în contradictoriu cu pârâțul Ministerul Tineretului și Sportului, pentru lipsa dovezii calității de reprezentant.

Împotriva sentinței civile nr. 1267 din 02 aprilie 2019 a Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a declarat recurs reclamanta Federația Română de Tenis prin care a solicitat casarea sentinței recurate și trimiterea cauzei spre rejudecare instanței de fond.

Prin decizia nr. 2979 din data de 30 iunie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 7413/2/2018, s-a admis recursul declarat de reclamanta Federația Română de Tenis împotriva sentinței civile nr. 1267 din data de 2 aprilie 2019 a Curții de Apel București–Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal; s-a casat în tot sentința recurată și s-a trimis cauza spre rejudecare instanței de fond.

În considerentele deciziei de casare s-a reținut că prima instanță în mod greșit a admis excepția lipsei dovezii calității de reprezentat, fiind incident motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 Cod procedură civilă, în condițiile în care prin Hotărârea Adunării Generale a Federației Române de Tenis din data de 17.11.2017, domnul George Cosac a fost ales în funcția de președinte al Federației Române de Tenis.

Astfel, instanța de recurs a constatat că în mod greșit a reținut instanța de fond că hotărârea Adunării generale de alegeri a Federației Române de Tenis din data de 17.11.2017, prin care domnul George Cosac a fost ales în funcția de președinte al Federației Române de Tenis, are ca obiect modificarea actului constitutiv și a statutului Federației Române de Tenis și produce efecte doar de la data înscrierii acesteia în Registrul Federațiilor de la Tribunalul București, câtă vreme prin cererea necontencioasă înregistrată pe rolul Tribunalului București - Secția a III-a civilă, ce a făcut obiectul dosarului nr. 45584/3/2017, Federația Română de Tenis nu a solicitat modificarea actului constitutiv ori a statutului, ci înscrierea mențiunilor privitoare la noua componență nominală a organelor de conducere, control și administrare alese în cadrul Adunării Generale a FRT din 17.11.2017.

După casarea cu trimitere spre rejudecare, dosarul a fost înregistrat pe rolul Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal sub nr. 7413/2/218*.

În rejudecare, Asociația Clubul Sportiv Tenis Club Pamira a formulat cerere de intervenție accesorie în interesul pârâțului Ministerul Tineretului și Sportului, învederând, în esență, că prin sentința civilă nr. 466/13.03.2019 a Tribunalului București - Secția a IV-a civilă, definitivă prin decizia nr. 232/10.03.2020 a Curții de Apel București, instanța, printre altele, a dispus anularea hotărârii Adunării generale de alegeri a Federației Române de Tenis din data de 17.11.2017, prin care domnul George Cosac a fost ales în funcția de președinte al Federației Române de Tenis, această anulare invalidând cu efect retroactiv calitatea domnului George Cosac de Președinte al Federației Române de Tenis.

Instanța de fond, în rejudecare, a încuviințat cererea de intervenție accesorie formulată de Asociația Clubul Sportiv Tenis Club Pamira în interesul pârâtului Ministerul Tineretului și Sportului.

3. Hotărârea instanței de fond atacată cu recurs în prezentul dosar

Prin sentința nr.381 din 20 octombrie 2020, Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal – veche a admis, în parte, cererea formulată de reclamanta Federația Română de Tenis, în contradictoriu cu pârâtul Ministerul Tineretului și Sportului și intervenienta accesorie Asociația Clubul Sportiv „Tenis Club Pamira”;

A dispus anularea în parte a Raportului privind îndeplinirea condițiilor de finanțare ale federațiilor sportive naționale și a Anexei acestuia, publicate pe site-ul Ministerul Tineretului și Sportului la data de 09.02.2018, cu privire la neeligibilitatea Federației Române de Tenis de a beneficia de finanțare pentru anul 2018;

A dispus obligarea pârâtului Ministerul Tineretului și Sportului la emiterea unui nou raport privind îndeplinirea condițiilor de finanțare ale federațiilor sportive naționale, ținând cont de considerentele hotărârii pronunțate în prezenta cauză;

A respins, în rest cererea, ca neîntemeiată;

A respins, ca neîntemeiată, cererea de intervenție accesorie formulată de intervenienta accesorie Asociația Clubul Sportiv „Tenis Club Pamira” în interesul pârâtului Ministerul Tineretului și Sportului.

3. Căile de atac exercitate în cauză

3.1. Împotriva sentinței nr.381 din 20 octombrie 2020, pronunțate de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal – veche, a declarat recurs recurentul-pârât Ministerul Tineretului și Sportului, întemeiat pe motivele de casare prevăzute de art. 488 alin. (1) pct. 7 și 8 din Codul de procedură civilă, solicitând admiterea recursului, casarea sentinței recurate și respingerea cererii de chemare în judecată, ca nefondată și netemeinică.

În motivarea recursului arată că prin Raportul din data de 30.01.2018 și a Anexei la acest raport, a constatat că cererea de finanțare formulată de Federația Română de Tenis este neeligibilă, nefiind îndeplinite condițiile de finanțare prevăzute de literele d), h) și m) din Metodologia privind finanțarea federațiilor sportive naționale de către Ministerul Tineretului și Sportului, în anul 2018, conform anexei B, aprobată prin Ordinul Ministerului Tineretului și Sportului MT nr. 14/2018 din 11 ianuarie 2018, potrivit căroră: d) să nu se afle în situația de nerespectare a dispozițiilor statutului, a actului constitutiv, a regulamentelor proprii sau a reglementărilor legale în vigoare; h) să nu furnizeze informații false în cererea de finanțare sau în documentele care însoțesc cererea de finanțare; m) să depună o declarație pe proprie răspundere din care să rezulte ultimele modificări aduse statutelor, actelor constitutive, respectiv organelor de conducere, efectuate cu avizul expres al Ministerului Tineretului și Sportului, în condițiile legii.

În ceea ce privește motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 7 Cod procedură civilă, arată că hotărârea a fost dată cu încălcarea autorității de lucru judecat, în raport cu decizia civilă nr. 233/2020, pronunțată de Curtea de

Apel București în dosarul nr. 18794/3/2018, între Asociația Clubul Sportiv Triumf 2000, pârâta Federația Română de Tenis și intervenientul-accesoriu Asociația Clubul Sportiv Tenis Club Pamira, având ca obiect obligație de a face - anulare act - Hotărârea Adunării Generale a Federației Române de Tenis din 02.11.2017 și 17.11.2017.

Apreciază că sunt incidente dispozițiile art. 431 alin. (2) Cod procedură civilă privind prezumția legală de lucru judecat, ce nu presupune tripla identitate, fiind suficient ca în judecata ulterioară să fie adusă în discuție o chestiune litigioasă în legătură cu ceea ce s-a soluționat anterior.

Învederează că anterior pronunțării deciziei nr. 2979/30.06.2020 de către Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. 7413/2/2018, la data de 10.03.2020 a fost pronunțată decizia nr. 233/2020 de către Curtea de Apel București în dosarul nr. 18794/3/2018, hotărâre definitivă, prin care au fost menținute, în parte, considerentele sentinței nr. 466/13.03.2019 și încheierile din 16.10.2018 și 19.11.2018, pronunțate de Tribunalul București - Secția a IV-a civilă, aspect care nu a fost adus la cunoștința instanței de recurs de către intimata-reclamantă, Federația Română de Tenis.

În acest sens, arată că s-au reținut cu autoritate de lucru judecat prin decizia nr. 233/2020, pronunțată de către Curtea de Apel București în dosarul nr. 18794/3/2018, următoarele: că prin decizia civilă definitivă nr. 1408/2018 a Curții de Apel București - Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și sentința civilă nr. 730/2017 a Tribunalului București, Secția a IV-a civilă, definitivă prin decizia nr. 367/A/2018 a Curții de Apel București - Secția a IV-a civilă, s-a decis că atât alegerea unor noi persoane în organele de conducere ale federației, cât și afilierea unor noi membri reprezintă modificări ale actelor constitutive ale societății.

Or, hotărârile AG contestate au ca obiect inclusiv afilierea unor noi membri și alegerea unor noi persoane în cadrul organelor de conducere ale acestei structuri asociative.

Prin decizia de mai sus s-a făcut trimitere la dosarul nr. 24929/3/2016, prin care a fost respinsă prin hotărâre definitivă cererea petentei Federația Română de Tenis de a se lua act de modificările aduse componenței organelor de conducere ale acesteia, conform Hotărârii Adunării Generale din data de 14.06.2016, reținându-se lipsa avizului Ministerului Tineretului și Sportului, cerință impusă de prevederile art. 36 alin. 4 din Legea nr. 36/2000.

Astfel, arată că, fiind vorba de mai multe hotărâri care au stabilit în sarcina intimatei-reclamante obținerea avizului expres, prevăzut de dispozițiile art. 36 alin. (4) din Legea nr. 69/2000, apreciază că este fondat motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 7, coroborat cu art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă, referitor la respingerea cererii intimatei-reclamante cu privire la neîndeplinirea de către aceasta a condiției prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. m) din Metodologia privind finanțarea federațiilor sportive naționale de către Ministerul Tineretului și Sportului, în anul 2018, aprobată prin Ordinul Ministerului Tineretului și Sportului nr. 14/2018 din 11 ianuarie 2018.

O altă critică, subsumată aceluiași motiv de casare, constă în aceea că hotărârea a fost dată cu încălcarea autorității de lucru judecat, în raport de sentința nr. 466/2018, pronunțată de Tribunalul București, definitivă prin decizia

nr. 233/2020 a Curții de Apel București, pronunțată în dosarul nr. 18794/3/2018, prin care s-a reținut cu autoritate de lucru judecat, faptul că la Adunarea Generală din data de 17.11.2017, președintele și consiliul director au fost votați cu încălcarea prevederilor art. 21 alin. (2) din OG nr. 26/2000.

Prin sentința respectivă s-a reținut cu putere de lucru judecat în contra Federației Române de Tenis, că, în ceea ce privește însă numărul real al persoanelor cu drept de vot la ședința din 17.11.2017, prin sentința nr. 730/17.05.2017, definitivă prin respingerea apelului ca tardiv formulat, prin decizia 367A/2018, pronunțată în dosarul nr. 25257/3/2016, s-a stabilit că, pentru a produce efecte juridice, modificarea numărului de membri ai FRT este necesar a fi înregistrată în Registrul Special al Federațiilor, aflat la Tribunalul București, în urma validării de către o instanță a modificării componenței Federației.

Consideră că și această hotărâre are putere de lucru judecat în contra FRT, care a fost parte în acel dosar, chiar dacă era un alt reclamant și alt obiect, respectiv o altă hotărâre AG, fiind opozabilă terților și obligatorie inclusiv pentru prezenta instanță.

Prin urmare, în condițiile în care nici în acest dosar FRT nu a făcut dovada, dar nici nu a contestat faptul că nu a procedat între timp la înregistrarea în Registru a tuturor celor care s-au afiliat la FRT de-a lungul timpului, consideră că la ședința din 17.11.2017 nu puteau participa cu drept de vot nici cei 362 de membri inițial considerați a fi membri cu drept de vot, nici cei 254 considerați pur și simplu direct în 17.11.2017 ca membri cu drept de vot, ci numai cei care erau înregistrați la data de 17.11.2017 în Registrul special al Federațiilor.

Astfel, consideră că la data ținerii ședinței din 17.11.2017, FRT avea obligația să respecte considerentele acestei sentințe și să permită participarea la vot numai a celor înregistrați sau să fi făcut demersuri până în 17.11.2017 pentru înregistrarea legală a tuturor celor afiliați.

Susține că Hotărârea Adunării Generale din data de 17.11.2017, a fost adoptată cu încălcarea autorității de lucru judecat statuată în dosarul nr. 25257/3/2016, sens în care alegerea președintelui Federației Române de Tenis putea fi făcută doar de cei 53 de membri înscriși în Registrul federațiilor de la Tribunal București, conform art. 21 alin. (1) din OG nr. 26/2000, coroborat cu dispozițiile at. 4 alin. (1) lit. d) din Metodologia privind finanțarea federațiilor sportive naționale de către Ministerul Tineretului și Sportului, în anul 2018, aprobată prin Ordinul ministrului tineretului și sportului nr. 14/2018.

O altă critică privește cele reținute de către instanța de fond în sensul că reprezentanții Federației Române de Tenis au declarat pe proprie răspundere că au membri afiliați, fără să fi precizat, în concret, vreun număr al acestora, prin raportare la alin. 1 lit. k) și n) din Metodologie, aspect interpretat de Comisei ca fiind o informație falsă, recurentul-pârât susținând că intră sub incidența concluziilor reținute prin decizia civilă nr. 233/2020 pronunțată de Curtea de Apel București în dosarul nr. 18794/3/2018, prin care s-a reținut imposibilitatea stabilirii numărului de membri afiliați ai Federației Române de Tenis privind calcularea cvorumului necesar pentru adoptarea hotărârilor în acord cu Statutul federației.

Critică argumentul instanței de fond conform căruia nu rezultă nici că reclamanta ar fi fost convocată pentru adunarea generală din 17.11.2017, omisiune soldată cu lipsa acesteia de la acea ședință și nici că noua convocare ar fi vizat pe toți cei 363 membri (în raport de care s-a stabilit chiar de către apelantă, în ultimul convocator, aferent ședinței din 02.11.2017, cvorumul de 242 membri), în condițiile în care listele de la dosar pentru convocarea ședinței din 17.11.2017, vizau doar 160 membri.

Precizează că s-a reținut cu autoritate de lucru judecat imposibilitatea stabilirii unui cvorum real al membrilor afiliați ai Federației Române de Tenis, la data depunerii cererii de finanțare din 2018, motiv pentru care solicită admiterea acestui motiv de casare.

În ceea ce privește motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 Cod procedură civilă, critică hotărârea instanței de fond, prin care s-a reținut că pentru adoptarea valabila a hotărârii Adunării generale de alegeri a Federației Române de Tenis din data de 17.11.2017, reclamanta nu avea obligația de a solicita, anterior adoptării acesteia, avizul expres al Ministerului Tineretului și Sportului, prevăzut de art. 36 alin. (4) din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000 din 28 aprilie 2000, întrucât hotărârea menționată, privind alegerea noilor membri ai consiliului director al Federației Române de Tenis și cu privire la alegerea domnului George Cosac în funcția de președinte al Federației Române de Tenis nu reprezintă o modificare a actului constitutiv și a statutului Federației Române de Tenis, în accepțiunea prevederilor art. 6 alin. (2) lit. g) din O.G. nr. 26/2000.

Critică acest argument, întrucât modificarea actelor constitutive este reglementată de dispozițiile art. 35 alin. (2), coroborate cu art. 33 și art. 8-12 din OG nr. 26/2000.

În opinia recurentului, art. 6 alin. (2) lit. g) din OG nr. 26/2000 enumeră elementele obligatorii ale unui act constitutiv la înființarea unei asociații, inclusiv cu privire la *„componenta nominală a celor dintâi organe de conducere, administrare și control ale asociației”*.

De asemenea, invocă art. 20 din OG nr. 26/2000, ce stabilește organele asociației și art. 23 alin. (2) din OG nr. 26/2000 privind modalitatea de atacare în justiție a hotărârilor adunării generale.

Consideră că, reținând considerentul instanței de fond, potrivit căruia alegerea domnului George Cosac în funcția de președinte al Federației Române de Tenis nu reprezintă o modificare a actului constitutiv și a statutului Federației Române de Tenis, în accepțiunea prevederilor art. 6 alin. (2) lit. g) din O.G. nr. 26/2000, concluzionează că nici hotărârea Adunării generale nu reprezintă o modificare a Actului constitutiv al asociației, nici cu privire la componenta adunării generale, nici cu privire la componenta consiliului director, respectiv a cenzorului sau a comisiei de cenzori, iar hotărârile adunării generale nu ar mai putea fi atacate în instanță, în acord cu art. 23 alin. (2) din OG nr. 26/2000, întrucât nu ar reprezenta o modificare Actului constitutiv.

Mai mult, art. 21 alin. (2) lit. c) din OG nr. 26/2000 statuează că Adunarea generală formată din totalitatea asociațiilor poate stabili competența legală a adunării generale cu privire la *„c) alegerea și revocarea membrilor consiliului director”*, distinct de lit. f), ce se referă la *„modificarea actului constitutiv și a*

statutului”, deoarece desemnarea organului administrativ poate fi deopotrivă o alegere sau o revocare, pe de o parte, distinctă de modificarea componenței adunării generale, iar pe de altă parte, reprezintă în esență, modul în care legiuitorul a înțeles să reglementeze competențele adunării generale referitoare la modificarea în timp a „*componenței nominale a celor dintâi organe de conducere, administrare și control ale asociației*”

Susține că în acest sens, s-a pronunțat și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 892/2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, statuând că „*Hotărârea adunării generale sau, în cazul modificării sediului, hotărârea consiliului director, atestă voința liber exprimată a organelor reprezentative ale asociației și constituie temeiul în care va fi operată modificarea survenită în actul constitutiv sau statut*”, reținând că hotărârea adoptată de adunarea generală a unei asociații reprezintă un temei pentru modificarea oricăror elemente care constituie actului constitutiv al acesteia.

Într-o altă critică, subsumată motivului de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 Cod procedură civilă, privește respingerea cererii de finanțare pentru anul 2018, ca neeligibilă, pentru motivul că aceasta nu îndeplinește cerința prevăzută de art. 4 alin. 1 lit. c din Metodologia privind finanțarea federațiilor sportive naționale (*să nu se afle într-un litigiu în contradictoriu cu Ministerul Tineretului și Sportului, atât la momentul depunerii cererii de finanțare, cât și pe parcursul derulării contractului de finanțare*”).

Referitor la acest aspect, arată că, întrucât prin declarația pe proprie răspundere, Federația Română de Tenis a susținut în mod fals că nu are litigii cu Ministerul Tineretului și Sportului, solicită instanței de recurs să constate că aceasta a devenit lipsită de obiect, motivat de faptul că prin Pct. 1 al articolului unic din Ordinul Ministrului Tineretului și Sportului nr.201/09.03.2018 pentru modificarea Metodologiei privind finanțarea federațiilor sportive naționale de către Ministerul Tineretului și Sportului, în anul 2018, aprobată prin Ordinul Ministrului Tineretului și Sportului nr. 14/2018, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 235 din 16 martie 2018 se prevede că „*La articolul 4 alineatul (1), litera c) se abrogă.*”

De asemenea, prin Raportul nr. 877/30.01.2018, emis de Ministerul Tineretului și Sportului, s-a reținut neîndeplinirea de către Federația Română de Tenis a condiției prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. d) din Metodologia privind finanțarea federațiilor sportive naționale, care prevede că „*d) să nu se afle în situația de nerespectare a dispozițiilor statutului, actului constitutiv, a regulamentelor proprii sau a reglementărilor legate în vigoare*”, coroborat cu dispozițiile art. 21 alin. (1) din OG nr. 26/2000 care prevede că Adunarea generală este organul de conducere, alcătuit din totalitatea asociaților.

Astfel, invocă lipsa de obiect cu privire la acest aspect reținut de instanța de fond.

Într-o altă critică, referitoare la argumentul instanței de fond, conform căruia cererea de finanțare a fost respinsă ca neeligibilă și pentru motivul că aceasta nu îndeplinește cerința prevăzută de art. 4 alin. 1 lit. h), ce interzice furnizarea unor informații false în cererea de finanțare sau în documentele care însoțesc cererea de finanțare, arată că s-a reținut că declarația pe proprie

răspundere a reprezentatului Ministerului Tineretului și Sportului nu respectă această condiție și că declarația este semnată pentru președinte de o altă persoană. Tot cu privire la această condiție, s-a reținut că reprezentanții Federației Române de Tenis au declarat pe proprie răspundere că au membri afiliați, fără să precizeze, în concret, numărul membrilor afiliați, prin raportare la alin. 1 lit. k) și n) din Metodologie, aspect interpretat de Comisei ca fiind o informație falsă.

Critică faptul că instanța de fond a reținut că argumentele formulate de Ministerul Tineretului și Sportului nu sunt de natură să justifice respingerea cererii de finanțare a reclamantei pentru anul 2018.

De asemenea, critică motivarea instanței de fond pentru reținerea incidenței dispozițiilor art. 2009 din noul Cod civil, instanța concluzionând că, în exercitarea atribuțiilor de președinte al Federației Române de Tenis, reprezentantul legal al acesteia poate să însărcineze o altă persoană să încheie un act juridic în numele și pe seama acesteia, fără ca această împrejurare să aibă ca semnificație juridică caracterul fals al unor astfel de mențiuni, în condițiile în care mandatul acordat în cauză nu a fost contestat de către niciuna dintre părți, iar obiectul mandatului a fost adus la îndeplinire prin depunerea declarației.

Astfel, arată că în ipoteza unui contract de mandat încheiat între Președintele Federației Române de Tenis și un vicepreședinte al acesteia, Ministerul Tineretului și Sportului era un terț și era necesar să fie făcută proba cu un înscris (procură), conform art. 2012 alin. (2) din noul Cod civil, or, declarația pe proprie răspundere, depusă de Federația Română de Tenis, nu a fost însoțită de procură.

În acest sens, arată că art. 35 alin. (3) din Statutul Federației Române de Tenis prevede că: *„Președintele poate propune spre aprobare Comitetului Director mandatarea scrisă cu unele din prerogativele și atribuțiile sale unuia dintre Vicepreședinți, în conformitate cu art. 24 din prezentul Statut.”*

Astfel, consideră că era necesar ca în situația în care pentru președinte semna un vicepreședinte, să fie transmisă și procura, prin care acesta din urmă era abilitat să semneze pentru președinte

Un alt argument din cererea de recurs vizează faptul că instanța de fond a reținut că nementionarea exactă a numărului de membri afiliați ai Federației Române de Tenis nu se încadrează în categoria informațiilor false reglementate de art. 4 alin. 1 lit. h) din Metodologia privind finanțarea federațiilor sportive naționale, motivat de faptul că prin hotărâri judecătorești definitive s-a reținut că numărul membrilor afiliați ai Federației Române de Tenis nu poate fi stabilit cu exactitate.

Pe de altă parte, susține că și-a întemeiat în mod legitim concluzia pe încălcarea dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. k) și n) din Metodologie din 2018, care prevăd următoarele:

„k) să depună raportul de activitate pe anul 2017, care va cuprinde, cel puțin, următoarele elemente:

- modul de îndeplinire a obiectivelor și de realizare a obligațiilor asumate în contractul de finanțare încheiat cu Ministerul Tineretului și Sportului;

- numărul de membri afiliați la data depunerii cererii;

- numărul de sportivi legitimați înregistrați în Registrul Național al Sportivilor administrat de Institutul Național de Cercetare pentru Sport;
  - date referitoare la activitatea sportivă (campionate naționale organizate, numărul de cluburi participante la fiecare campionat, cursuri de perfecționare pentru antrenori, etc);
  - modificări survenite la statutele și regulamentele organismelor internaționale la care federația este afiliată; (...)
- n) să aibă un număr de cel puțin 15 de membri afiliați, la data depunerii cererii de finanțare”.

Solicită instanței de recurs să cenzureze motivarea instanței de fond cu privire la declararea în cuprinsul declarației pe proprie răspundere a Federației Române de Tenis, a faptului că are membrii afiliați, fără să completeze, fie cu numărul minim de 15 membri afiliați, fie să precizeze un număr din cele reținute în timp prin hotărâri definitive de către instanțele de judecată.

Consideră că, în mod temeinic, a cenzurat declarația pe proprie răspundere prin raportare la art. 326 din Codul penal.

3.2. Împotriva aceleiași sentințe a declarat recurs și recurenta-intervenientă Asociația Clubul Sportiv „Tenis Club Pamira”, solicitând admiterea recursului, casarea sentinței recurate și, în rejudecare, să se dispună anularea cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului arată că instanța de fond a reținut în mod eronat că pârâtul MTS a acționat cu exces de putere, interpretând în cadrul Raportului MTS privind îndeplinirea condițiilor de finanțare a FRT din 30.01.2018, că a fost încălcat art. 4 litera m) din Metodologia privind finanțarea federațiilor sportive naționale de către MTS în anul 2018, respectiv să depună o declarație din care să rezulte că ultimele modificări aduse statutelor și actelor constitutive ori organelor de conducere au fost efectuate cu avizul expres al MTS.

Referitor la acest aspect, susține că instanța de fond a reținut în mod eronat că, prin raportare la conținutul hotărârii AGA a FRT din 17.11.2017, care nu are ca obiect modificarea actului constitutiv și a statutului FRT, în accepțiunea prevederilor art. 6 alin (2) litera g) din O.G. nr. 26/2000, nu sunt aplicabile prevederile art. 36 alin. (4) din Legea nr. 69/2000, potrivit căreia modificarea statutelor și a actelor constituive ale Federațiilor Sportive Naționale este supusă procedurilor prevăzute de lege, după ce s-a obținut avizul expres al MTS.

Susține că instanța de fond nu a ținut seama și nu s-a pronunțat asupra actelor doveditoare depuse de recurenta-intervenientă la dosar odată cu cererea de intervenție, respectiv actul adițional la actul constitutiv al FRT, emis de FRT în urma Hotărârii AGA din 17.11.2017 și autentificat de notarul public prin încheierea nr. 6121 din 17.11.2017; instanța nu a avut în vedere nici Adresa MTS nr. 789 din 11.02.2019, prin care, sub semnătura Ministrului MTS, se dovedește că reclamanta FRT a emis actul adițional la actul constitutiv al FRT, a hotărât modificarea actelor constitutive, 1-a autentificat, 1-a depus și înregistrat la MTS în vederea avizării, conform art. 36 alin. (4) din Legea 69/2000 și a depus cerere de aviz la MTS.

Instanța de fond s-a pronunțat și a motivat sentința atacată cu recurs în prezenta cauza, ținând seama doar de unele aspecte ale deciziei de casare, nr.

2979/30.06.2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal, cu încălcarea prevederilor art. 501 alin. (1) Cod procedură civilă.

Astfel, prin decizia de casare s-a statuat că lipsa înregistrării mențiunilor cu privire la noua componentă a organelor de conducere nu atrage sancțiunea lipsei personalității juridice a FRT, iar hotărârea AGA a FRT din 17.11.2017, privitoare la alegerea componentei consiliului director, produce efecte chiar dacă nu s-au operat aceste mențiuni în Registrul federațiilor, în lipsa unei hotărâri privind anularea hotărârii AGA la cererea vreunei părți interesate.

Susține că, în rejudecare, instanța de fond nu a ținut seama de hotărârea de casare, care a statuat că hotărârea AGA a FRT produce efecte juridice doar în lipsa unei hotărâri judecătorești care să anuleze definitiv acea hotărâre AGA și că atunci când există o hotărâre judecătorească definitivă prin care să fie anulată Hotărârea AGA, atunci acea hotărâre AGA nu produce efecte juridice.

Or, instanța de fond nu a ținut seama de ultima parte a paragrafului mai sus menționat, respectiv că, în cazul existenței unei hotărâri judecătorești definitive de anulare a Hotărârii AGA a FRT, acea hotărâre nu produce efecte juridice, fiind nulă de drept.

Precizează că instanța de recurs nu a făcut nicio referire la faptul că ar exista sau nu o hotărâre judecătorească de anulare a Hotărârii AGA și nici nu a fost investită să se pronunțe asupra acestui aspect, atâta timp cât nicio parte nu a făcut trimitere la o astfel de hotărâre.

Susține că instanța de fond în mod eronat a respins excepția lipsei calității de reprezentant legal al domnului Cosac George, invocată de recurenta-intervenientă pentru alte motive decât cele invocate de pârâțul MTS în primă instanță, înainte de casarea cu trimitere, deși instanța de fond era chemată să se pronunțe asupra unor aspecte de drept invocate pentru prima dată de recurenta-intervenientă; că instanța de fond era chemată să se pronunțe asupra unor probleme de drept dezlegate deja de instanța de recurs, respectiv faptul că în cazul în care exista o hotărâre judecătorească definitivă de anulare a Hotărârii AGA a FRT din 17.11.2017, atunci acea hotărâre nu produce efecte juridice; că pe fondul cauzei, instanța de fond nu a ținut seama de dezlegările date prin decizia de casare, statuând în continuare că pârâțul MTS, cu exces de putere, a considerat ca FRT nu este eligibilă la finanțare, pentru neîndeplinirea condițiilor art. 4 lit. d) din Metodologia de finanțare a federațiilor sportive naționale, respectiv să nu se afle în situația de nerespectare a dispozițiilor statutului, actului constitutiv, a regulamentelor proprii sau a reglementărilor legale în vigoare.

Consideră că prin sentința Curții de Apel București nr. 232 din 10.03.2020, pronunțată în dosarul nr. 18794/3/2018, s-a statuat cu putere de lucru judecat, că la momentul emiterii raportului MTS din 30.01.2018, FRT încălca prevederile art. 4 lit. d) din Metodologia de finanțare a federațiilor sportive naționale.

4. Apărările formulate în recurs

Intimata-reclamantă Federația Română de Tenis a formulat întâmpinare, prin care solicită respingerea recursurilor, ca nefondate.

În esență, susține că recurentul-pârât Ministerul Tineretului și Sportului a invocat autoritatea de lucru judecat în raport cu o hotărâre în care nu a fost parte;

că în cauză nu este îndeplinită condiția prohibitivă prevăzută de art. 4 alin. 4 lit. m) din Metodologia proprie Ministerului Tineretului și Sportului, pentru a justifica refuzul finanțării.

5. Procedura de soluționare a recursului

În cauză a fost parcursă *procedura de regularizare a cererii de recurs și de efectuare a comunicării actelor de procedură între părțile litigante*, prevăzută de art. 486 Cod procedură civilă, coroborat cu art. 490 alin. (2), art. 471¹ și art. 201 alin. (5) și (6) Cod procedură civilă, cu aplicarea și a dispozițiilor O.U.G. nr. 80/2013.

În temeiul art. 490 alin.(2), coroborat cu art.471¹ și art.201 alin.(5) și (6) Cod procedură civilă, *prin rezoluția din data de 17 noiembrie 2022, după admiterea declarațiilor de abținere ale membrilor completului de judecată inițial investit și repartizarea aleatorie a cauzei Completului 10, s-a fixat termen de judecată pentru soluționarea cererilor de recurs la data de 25 ianuarie 2023, în ședință publică, cu citarea părților.*

6. Soluția și considerentele Înaltei Curți asupra recursurilor

Examinând legalitatea sentinței recurate prin prisma criticilor formulate prin cererile de recurs, a apărărilor formulate prin întâmpinare și a dispozițiilor legale incidente, Înalta Curte constată că recursurile sunt nefondate pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare.

În cauză, reclamanta Federația Română de Tenis a investit instanța de contencios administrativ și fiscal cu o acțiune prin care a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul Ministerul Tineretului și Sportului: I. anularea în parte a Raportului privind îndeplinirea condițiilor de finanțare ale federațiilor sportive naționale și a Anexei acestuia, publicate pe site-ul Ministerul Tineretului și Sportului la data de 09.02.2018, cu privire la neeligibilitatea Federației Române de Tenis de a beneficia de finanțare pentru anul 2018; II. anularea tuturor actelor administrative emise de Ministerul Tineretului și Sportului în temeiul Raportului cu privire la neeligibilitatea Federației Române de Tenis de a beneficia de finanțare pentru anul 2018; III. obligarea autorității publice la emiterea unui nou raport privind îndeplinirea condițiilor de finanțare ale federațiilor sportive naționale.

În primul ciclu procesual, prin sentința civilă nr. 1267 din 02 aprilie 2019, Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a admis excepția lipsei dovezii calității de reprezentant legal a domnului George Cosac pentru Federația Română de Tenis și a anulat cererea formulată în contencios administrativ, de reclamanta Federația Română de Tenis, în contradictoriu cu pârâtul Ministerul Tineretului și Sportului, pentru lipsa dovezii calității de reprezentant.

Împotriva sentinței de mai sus a declarat recurs reclamanta Federația Română de Tenis, iar prin decizia nr. 2979 din data de 30 iunie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 7413/2/2018, s-a admis recursul declarat de reclamanta Federația Română de Tenis împotriva sentinței civile nr. 1267 din data de 2 aprilie 2019 a Curții de Apel București–Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal; s-a casat în tot sentința recurată și s-a trimis cauza spre rejudecare instanței de fond, instanța de recurs reținând că prima instanță în mod greșit a admis excepția

lipsei dovezii calității de reprezentat, în condițiile în care prin Hotărârea Adunării Generale a Federației Române de Tenis din data de 17.11.2017, domnul George Cosac a fost ales în funcția de președinte al Federației Române de Tenis.

S-a mai reținut prin decizia de casare că în mod greșit a reținut instanța de fond că hotărârea Adunării generale de alegeri a Federației Române de Tenis din data de 17.11.2017, prin care domnul George Cosac a fost ales în funcția de președinte al Federației Române de Tenis, are ca obiect modificarea actului constitutiv și a statutului Federației Române de Tenis și produce efecte doar de la data înscrierii acesteia în Registrul Federațiilor de la Tribunalul București, câtă vreme prin cererea necontencioasă ce a făcut obiectul dosarului nr. 45584/3/2017 al Tribunalului București - Secția a III-a civilă, Federația Română de Tenis nu a solicitat modificarea actului constitutiv ori a statutului, ci înscrierea mențiunilor privitoare la noua componentă nominală a organelor de conducere, control și administrare alese în cadrul Adunării Generale a FRT din 17.11.2017.

După casarea cu trimitere spre rejudecare, în fața instanței de fond, Asociația Clubul Sportiv Tenis Club Pamira a formulat cerere de intervenție accesorie în interesul pârâtului Ministerul Tineretului și Sportului, cererea de intervenție fiind încuviințată în principiu în ședința publică din 20 octombrie 2020.

Prin sentința recurată în prezenta cauză, nr.381 din 20 octombrie 2020, Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal – veche a admis, în parte, cererea formulată de reclamanta Federația Română de Tenis, în contradictoriu cu pârâtul Ministerul Tineretului și Sportului și intervenienta accesorie Asociația Clubul Sportiv „Tenis Club Pamira”; a anulat în parte a Raportul privind îndeplinirea condițiilor de finanțare ale federațiilor sportive naționale și a Anexei acestuia, publicate pe site-ul Ministerul Tineretului și Sportului la data de 09.02.2018, cu privire la neeligibilitatea Federației Române de Tenis de a beneficia de finanțare pentru anul 2018; a obligat pârâtul Ministerul Tineretului și Sportului la emiterea unui nou raport privind îndeplinirea condițiilor de finanțare ale federațiilor sportive naționale, ținând cont de considerentele hotărârii pronunțate în prezenta cauză; a respins, în rest cererea, ca neîntemeiată; a respins, ca neîntemeiată, cererea de intervenție accesorie formulată de intervenienta accesorie Asociația Clubul Sportiv „Tenis Club Pamira” în interesul pârâtului Ministerul Tineretului și Sportului.

Împotriva sentinței de mai sus au formulat cereri de recurs recurentul-pârât Ministerul Tineretului și Sportului și recurenta-intervenientă accesorie Asociația Clubul Sportiv „Tenis Club Pamira”.

6.1. În ceea ce privește recursul declarat de recurentul-pârât Ministerul Tineretului și Sportului, Înalta Curte constată că acesta a fost întemeiat pe motivele de casare prevăzute de art. 488 alin. (1) pct. 7 și 8 din Codul de procedură civilă.

Cu privire la motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 7 Cod procedură civilă, Înalta Curte constată că acesta nu este fondat.

Sub un prim aspect, subsumat acestui motiv de casare, recurentul-pârât susține că hotărârea recurată încalcă autoritatea de lucru judecat a sentinței nr.

730/2017 a Tribunalului București – Secția a IV-a civilă, definitivă prin decizia nr. 367/A/2018 a Curții de Apel București - Secția a IV-a civilă, precum și Deciziei Curții de Apel București nr. 233/2020, prin care s-a reținut că alegerea unor noi persoane în organele de conducere ale federației, cât și afilierea unor noi membri reprezintă modificări ale actelor constitutive ale societății.

De asemenea, a fost invocată presupusa încălcare de către instanța de fond a autorității de lucru judecat a sentinței nr. 466 din 13.03.2019, pronunțate de Tribunalul București – Secția a IV-a civilă în dosarul nr. 18794/3/2018, rămasă definitivă prin decizia nr. 232 din 10 martie 2020 a Curții de Apel București - Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie, prin care s-a reținut că la Adunarea Generală din data de 17.11.2017, președintele și consiliul director au fost votați cu încălcarea prevederilor art. 21 alin. 2 din O.G. nr. 26/2000.

Înalta Curte constată că în rejudecare, prima instanță a respectat dispozițiile deciziei de casare, conform art. 501 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, în condițiile în care în cauza de față, prin decizia de casare nr. 2979/30.06.2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal s-a reținut că, în raport cu prevederile textelor legale enunțate mai sus, prin Hotărârea Adunării Generale a Asociațiilor din 17.11.2017 s-a hotărât cu privire la alegerea noilor membri ai consiliului director al Federației Române de Tenis, iar această procedură nu reprezintă o modificare de substanță a Actului Constitutiv și a Statului Federației Române de Tenis, ci o procedură privitoare la alegerea organelor de conducere, ce trebuie să respecte în mod formal o procedură de publicitate prin înscrierea hotărârii luate cu privire la acest aspect în Registrul Federațiilor ținut pe lângă Tribunalul din circumscripția în care își are sediul această federație.

Prin aceeași decizie de casare s-a mai reținut că prevederile art. 6 alin. (2) lit. g) al O.G. nr. 26/2000 privesc doar componenta nominală a celor dintâi organe de conducere, administrare și control ale asociației, iar ulterior alegerea altor membri în funcțiile de conducere, administrare și control nu reprezintă o modificare a Actului Constitutiv, în fapt în Registrul Federațiilor nefiind necesară depunerea unui Act Constitutiv actualizat, ci doar a Hotărârii Adunării Generale a Asociațiilor pentru a se lua act de noua componentă, motiv pentru care Hotărârea Adunării Generale a Asociațiilor din 17.11.2017, privitoare la alegerea componentei consiliului director produce efecte chiar dacă nu s-au operat aceste mențiuni în Registrul Federațiilor.

Înalta Curte constată că prima instanță în mod corect s-a raportat la circumstanțele concrete ale cauzei și a stabilit incidența în cauză a prevederilor art. 501 alin. 1 din Codul de procedură civilă, analizând cauza în limitele stabilite prin decizia de casare cu privire la alegerea noilor membri ai consiliului director al Federației Române de Tenis și cu privire la alegerea domnului George Cosac în funcția de președinte al Federației Române de Tenis, ce nu reprezintă o modificare a actului constitutiv și a statutului Federației Române de Tenis, în accepțiunea prevederilor art. 6 alin. (2) lit. g) al O.G. nr. 26/2000.

Din această perspectivă, recursul este nefondat, în condițiile în care recurentul-pârât Ministerul Tineretului și Sportului critică, subsumat motivului de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 7 Cod procedură civilă, aspecte ce au fost reținute de către instanța de fond din al doilea ciclu procesual în

considerarea deciziei de casare, în condițiile în care acestea au dobândit caracter definitiv și nu mai pot fi antamate la acest moment.

Pe de altă parte, Înalta Curte constată că prin cererea de chemare în judecată s-a solicitat anularea în parte a Raportului privind îndeplinirea condițiilor de finanțare ale federațiilor sportive naționale și a Anexei acestuia, publicate pe site-ul Ministerul Tineretului și Sportului la data de 09.02.2018, anularea tuturor actelor administrative emise de Ministerul Tineretului și Sportului în temeiul Raportului cu privire la neeligibilitatea Federației Române de Tenis de a beneficia de finanțare pentru anul 2018 și obligarea autorității publice la emiterea unui nou raport.

Or, criticile subsumate motivului de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 7 Cod procedură civilă vizează nelegalitatea Hotărârii Adunării Generale a Asociațiilor din 17.11.2017, prin care s-a hotărât cu privire la alegerea noilor membri ai consiliului director al Federației Române de Tenis, hotărâre ce nu face obiectul analizei în dosarul de față, în condițiile în care nu s-a solicitat anularea acesteia.

Pentru aceleași motive nu poate fi reținută nici încălcarea de către Hotărârea Adunării Generale a Asociațiilor din 17.11.2017 a autorității de lucru judecat statuate în dosarul nr. 25257/3/2016, în ceea ce privește membrii federației care puteau participa la alegerea președintelui acesteia.

Cu alte cuvinte, în cauză se solicită a se reține cu autoritate de lucru judecat, aspecte ce nu fac obiectul analizei în cauza de față ori care nu mai pot fi analizate la acest moment, fiind dezlegate definitiv prin decizia de casare.

Dincolo de acest aspect, în cauză se impune a se reține și faptul că ne aflăm într-un recurs formulat în al doilea ciclu procesual, în care judecata este limitată la aspectele ce nu au fost dezlegate cu caracter definitiv în primul ciclu procesual.

Prin urmare, motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 7 Cod procedură civilă este nefondat.

Tot nefondat se constată a fi și ***motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 Cod procedură civilă.***

În speță, Federația Română de Tenis a depus la data de 23.01.2018 cererea de finanțare înregistrată la Ministerul Tineretului și Sportului sub nr. 238/23.01.2018, însoțită de documentele aferente, conform art. 4 alin. 1 lit. o) din Metodologia privind finanțarea federațiilor sportive naționale de către Ministerul Tineretului și Sportului în anul 2018, aprobată prin Ordinul MTS nr. 14/11.01.2018.

Potrivit Raportului Ministerului Tineretului și Sportului referitor la îndeplinirea condițiilor de finanțare din data de 30.01.2018 și a Anexei la acest raport, cererea de finanțare formulată de Federația Română de Tenis a fost declarată ca fiind neeligibilă, pe motiv că nu îndeplinește condițiile de finanțare prevăzute de literele d), h) și m) din Metodologia privind finanțarea federațiilor sportive naționale pentru anul 2018, conform anexei B, aprobată prin Ordinul MTS nr. 14/2018 din 11 ianuarie 2018, potrivit căror:

„c) să nu se aple într-un litigiu în contradictoriu cu Ministerul Tineretului și Sportului, atât la momentul depunerii cererii de finanțare, cât și pe parcursul derulării contractului de finanțare; („„)

h) să nu furnizeze informații false în cererea de finanțare sau în documentele care însoțesc cererea de finanțare; (...)

m) să depună o declarație pe proprie răspundere din care să rezulte cu ultimele modificări aduse statutelor, actelor constitutive, respectiv organelor de conducere au fost efectuate cu avizul expres al Ministerului Tineretului și Sportului, în condițiile legii”.

Prin adresa înregistrată la Ministerul Tineretului și Sportului sub nr. 2885/15.03.2018, reclamanta a solicitat revocarea actului administrativ prin care cererea de finanțare pentru anul 2018 depusă de Federația Română de Tenis a fost declarată ca neeligibilă, iar prin adresa nr. 2885/19.04.2018, Ministerul Tineretului și Sportului a respins ca neîntemeiată cererea reclamantei de revocare a actului atacat.

Într-o primă critică, subsumată acestui motiv de casare, recurentul-pârât susține că prima instanță a reținut în mod greșit că, pentru adoptarea valabilă a hotărârii Adunării generale a Federației Române de Tenis din data de 17.11.2017, reclamanta nu avea obligația de a solicita, anterior adoptării acesteia, avizul expres al Ministerului Tineretului și Sportului, prevăzut de art. 36 alin. (4) din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000 din 28 aprilie 2000, întrucât hotărârea menționată, privind alegerea noilor membri ai consiliului director al Federației Române de Tenis și cu privire la alegerea domnului George Cosac în funcția de președinte al Federației Române de Tenis nu reprezintă o modificare a actului constitutiv și a statutului Federației Române de Tenis, în accepțiunea prevederilor art. 6 alin. (2) lit. g) din O.G. nr. 26/2000.

Or, în condițiile în care prin decizia de casare s-a stabilit, cu caracter definitiv, că hotărârea Adunării generale de alegeri a Federației Române de Tenis din data de 17.11.2017, cu privire la alegerea noilor membri ai consiliului director al Federației Române de Tenis și cu privire la alegerea domnului George Cosac în funcția de președinte al Federației Române de Tenis nu reprezintă o modificare a actului constitutiv și a statutului Federației Române de Tenis, în accepțiunea prevederilor art. 6 alin. (2) lit. g) al O.G. nr. 26/2000, text de lege ce are în vedere doar componența nominală a celor dintâi organe de conducere, administrare și control ale asociației.

Astfel, întrucât în cauză s-a stabilit că nu suntem în ipoteza art. 6 alin. (2) lit. g) al O.G. nr. 26/2000, nu sunt aplicabile nici prevederile art. 36 alin. 4 din Legea nr. 69/2000, potrivit cărora modificarea statutelor sau a actelor constitutive ale federațiilor sportive naționale este supusă procedurilor prevăzute de lege, după ce s-a obținut avizul expres al Ministerului Tineretului și Sportului.

Prin urmare, nefiind vorba de o modificare a actului constitutiv sau a statutului, nu este necesar nici avizul expres al Ministerului Tineretului și Sportului, prevăzut de art. 36 alin. 4 din Legea nr. 69/2000.

Sub acest aspect, nu este fondată critica recurentului-pârât în sensul că, în condițiile în care aspectele decise prin Hotărârea Adunării Generale a Asociațiilor din 17.11.2017 nu reprezintă o modificare a statutului sau a actului constitutiv, aceste acte nu ar mai putea fi atacate în instanță, potrivit art. 23 alin. 2 din O.G. nr. 26/2000.

Potrivit art. 23 alin. 2 din O.G. nr. 26/2000: „(2) *Hotărârile adunării generale, contrare legii, actului constitutiv sau dispozițiilor cuprinse în statut, pot fi atacate în justiție de către oricare dintre membrii asociați care nu au luat parte la adunarea generală sau care au votat împotriva și au cerut să se insereze aceasta în procesul-verbal de ședință, în termen de 15 zile de la data când au luat cunoștință despre hotărâre sau de la data când a avut loc ședința, după caz*”.

Or, din interpretarea textului de lege de mai sus reiese că hotărârile adunării generale pot fi atacate în justiție, în condițiile prevăzute de această normă, în măsura în care sunt contrare legii, actului constitutiv sau dispozițiilor cuprinse în statut, atacarea lor în instanță nefiind limitată doar la acele aspecte care reprezintă o modificare, în sensul legii, a statutului sau a actului constitutiv.

Pe fond, Înalta Curte constată că cererea de finanțare din speță, formulată de către Federația Română de Tenis îndeplinea condițiile de exigibilitate prevăzute de art. 4 din Metodologia privind finanțarea federațiilor sportive naționale de către Ministerul Tineretului și Sportului, în anul 2018, aprobată prin Ordinul nr. 201/2018, inclusiv cu privire la condițiile prevăzute de lit. c), h) și m).

Astfel, în ceea ce privește lit. c) a art. 4 din Metodologie, respectiv ca solicitantul cererii de finanțare să nu se afle într-un litigiu în contradictoriu cu Ministerul Tineretului și Sportului, atât la momentul depunerii cererii de finanțare, cât și pe parcursul derulării contractului de finanțare, condiția este îndeplinită.

Dosarul în raport cu care Ministerul a apreciat că această condiție nu este îndeplinită are numărul 19823/3/2016 al Tribunalului București, în care calitatea de reclamant o avea Asociația Club Sportiv Pamira, iar calitatea de pârât, Federația Română de Tenis, cererea de chemare în judecată având ca obiect anularea Hotărârii Adunării Generale Extraordinare a FRT din 22.02.2013.

În cadrul acestui dosar, reclamanta Asociația Club Sportiv Pamira a formulat o cerere de intervenție forțată a Ministerul Tineretului și Sportului, ce a fost respinsă prin încheierea de ședință din data de 04.01.2017 a Tribunalului București - Secția V-a civilă, ca inadmisibilă, iar încheierea nu a fost atacată.

Or, cererea de finanțare ce face obiectul prezentei cauze a fost formulată la data de 23.01.2018.

Prin urmare, în condițiile în care cererea de intervenție a Ministerului Tineretului și Sportului a fost respinsă ca inadmisibilă, acesta nu a dobândit calitatea de parte în respectivul dosar, motiv pentru care nu se poate reține existența unui litigiu între Federația Română de Tenis și Ministerul Tineretului și Sportului, care să afecteze îndeplinirea condiției prevăzute de lit. c) a art. 4 din Metodologie și nici prezentarea unei declarații false sub acest aspect.

Cu privire la această condiție, prin cererea de recurs, recurentul-pârât a solicitat să se constate că această condiție a rămas lipsită de obiect, în condițiile în care, potrivit articolului unic al Ordinul nr. 201/2018 pentru modificarea Metodologiei privind finanțarea federațiilor sportive naționale de către Ministerul Tineretului și Sportului, în anul 2018, aprobată prin Ordinul ministrului tineretului și sportului nr. 14/2018 pentru aprobarea programelor sportive de utilitate publică și a Metodologiei privind finanțarea federațiilor

sportive naționale de către Ministerul Tineretului și Sportului în anul 2018: „La articolul 4 alineatul (1), litera c) se abrogă”.

Înalta Curte constată că lipsa de obiect astfel invocată vizează fondul cauzei și că, în condițiile în care cerința prevăzută la lit. c) a art. 4 din Metodologia privind finanțarea federațiilor sportive naționale de către Ministerul Tineretului și Sportului, în anul 2018, aprobată prin Ordinul nr. 201/2018, a fost abrogată, aceasta a rămas fără obiect.

În ceea ce privește condiția de la lit. h) a art. 4 din Metodologie, respectiva ca solicitantul cererii de finanțare să nu fi furnizat informații false în cererea de finanțare sau în documentele care însoțesc cererea de finanțare, Înalta Curte constată că și aceasta este îndeplinită.

Astfel, Înalta Curte constată că prima instanță, în rejudecare, a reținut în mod corect că în conținutul Raportului Ministerului Tineretului și Sportului privind îndeplinirea condițiilor de finanțare din data de 30.01.2018, atacat în speță, nu se menționează, în concret, care sunt informațiile false care au fost furnizate de către reclamantă prin cererea de finanțare sau în documentele care însoțesc cererea de finanțare, iar motivarea în fapt a neîndeplinirii acestei condiții s-a făcut în mod tardiv și fără o bază factuală adecvată tocmai prin actul emis în soluționarea plângerii prealabile.

Cu toate acestea, în recurs, recurentul-pârât a susținut că informațiile false furnizate prin cererea de finanțare vizează faptul că reprezentanții Federației Române de Tenis au declarat pe proprie răspundere că au membri afiliați, fără să fi precizat, în concret, vreun număr al acestora, că FRT nu are litigii cu Ministerul Tineretului și Sportului.

Astfel fiind, în raport cu criticile formulate, nu se poate reține neîndeplinirea condiției prevăzute de art. 4 lit. h) din Metodologia privind finanțarea federațiilor sportive naționale de către Ministerul Tineretului și Sportului, în anul 2018, aprobată prin Ordinul Ministerului Tineretului și Sportului nr. 14/2018 din 11 ianuarie 2018, în condițiile în care niciunul dintre cele două aspecte invocate nu intră în categoria informațiilor false.

În ceea ce privește cea de-a treia condiție, cea stipulată la lit. m) a art. 4 din Metodologia privind finanțarea federațiilor sportive naționale de către Ministerul Tineretului și Sportului, în anul 2018, respectiv depunerea unei declarații pe proprie răspundere din care să rezulte ultimele modificări aduse statutelor, actelor constitutive, respectiv organelor de conducere efectuate cu avizul expres al Ministerului Tineretului și Sportului, în condițiile legii, Înalta Curte constată că și aceasta este îndeplinită.

Astfel, la declarația pe proprie răspundere ce a însoțit cererea de finanțare depusă în data de 23.01.2018, reprezentanții Federației Române de Tenis au declarat la pct. 12 că „ultimele modificări aduse statutelor, actelor constitutive, respectiv organelor de conducere ale federației sportive naționale au fost efectuate cu avizul expres al Ministerului Tineretului și Sportului”.

Cum în speță nu a fost făcută dovada contrară declarației date mai sus, iar prin decizia de casare din prezentul dosar s-a stabilit, cu caracter definitiv, că hotărârea Adunării generale de alegeri a Federației Române de Tenis din data de 17.11.2017, cu privire la alegerea noilor membri ai consiliului director al Federației Române de Tenis nu reprezintă o modificare a actului constitutiv și a

statutului Federației Române de Tenis, în accepțiunea prevederilor art. 6 alin. (2) lit. g) al O.G. nr. 26/2000, motiv pentru care nu sunt aplicabile nici prevederile art. 36 alin. 4 din Legea nr. 69/2000, Înalta Curte constată că și condiția de la lit. m) a art. 4 din Metodologia privind finanțarea federațiilor sportive naționale de către Ministerul Tineretului și Sportului, în anul 2018 este îndeplinită.

O altă critică vizează considerentul instanței de fond referitor la incidența dispozițiilor art. 2009 din noul Cod civil, recurentul-pârât criticând semnarea de către o altă persoană în numele președintelui FRT a declarației pe propria răspundere.

Înalta Curte constată că argumentul este nefondat și nu poate avea semnificația unui viciu a cererii de finanțare ori a documentelor aferente depuse și, cu atât mai puțin nu poate avea caracterul unei declarații false, prima instanță reținând în mod corect că, în exercitarea atribuțiilor de președinte al Federației Române de Tenis, reprezentantul legal al acesteia poate să însărcineze o altă persoană să încheie un act juridic în numele și pe seama acesteia, fără ca această împrejurare să aibă ca semnificație juridică caracterul fals al unor astfel de mențiuni, în condițiile în care mandatul acordat în cauză nu a fost contestat de către niciuna dintre părți, iar obiectul mandatului a fost adus la îndeplinire prin depunerea declarației.

Nici nementiunea exactă a numărului de membrii afiliați ai Federației Române de Tenis nu se încadrează în categoria informațiilor false reglementate, aspect ce a fost reținut în mod corect de către instanța de fond.

6.2. În ceea ce privește recursul declarat de recurenta-intervenientă Asociația Clubul Sportiv „Tenis Club Pamira”, Înalta Curte constată că acesta a fost întemeiat pe motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă.

Deși prin această cerere de recurs a fost invoca în mod expres doar motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 Cod procedură civilă, criticile formulate se încadrează și motivelor de casare prevăzute de art. 488 alin. (1) pct. 6 și 7 Cod procedură civilă.

Înalta Curte constată că recursul este nefondat.

Astfel, referitor la criticile ce se subsumează motivului de casare prevăzut de **art. 488 alin. (1) pct. 6 Cod procedură civilă**, Înalta Curte reține că, subsumat acestui motiv de casare, recurenta-reclamantă a invocat în esență faptul că instanța de fond nu a ținut seama și nu s-a pronunțat asupra actelor doveditoare depuse de către intervenientă.

Verificând conținutul sentinței atacate, instanța de control judiciar reține că aceasta îndeplinește exigențele art. 425 alin.1 lit.b) Cod procedură civilă, întrucât judecătorul fondului a expus în mod clar și logic argumentele care au fundamentat soluția adoptată.

Motivul de recurs analizat nu are în vedere analizarea de către instanța de fond a fiecăruia dintre argumentele de fapt și de drept folosite de părți în argumentarea punctelor lor de vedere, instanța având posibilitatea să le grupeze și să le structureze în funcție de problemele de drept deduse judecării, putând să le răspundă prin considerente comune.

Sentința recurată satisface exigențele instituite textul de lege de mai sus, iar nemulțumirea exprimată de recurentă cu privire la soluția dată litigiului se

circumscrie motivului de casare vizând interpretarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material incidente.

În ceea ce privește motivul de casare prevăzut de **art. 488 alin. (1) pct. 8 Cod procedură civilă**, Înalta Curte constată că recurenta-intervenientă a formulat critici cu privire la faptul că instanța de fond, în rejudecare, nu a ținut cont de considerentele deciziei de casare, care a statuat că hotărârea AGA a FRT produce efecte juridice doar în lipsa unei hotărâri judecătorești care să anuleze definitiv acea hotărâre, recurenta-intervenientă susținând prin aceeași cerere de recurs că instanța de recurs nu a făcut nicio referire la faptul că ar exista sau nu o hotărâre judecătorească de anulare a Hotărârii AGA și nici nu a fost investită să se pronunțe asupra acestui aspect, atâta timp cât nicio parte nu a făcut trimitere la o astfel de hotărâre.

Cu privire la această critică, Înalta Curte constată că în materie civilă, judecătorul este ținut să respecte principiul disponibilității părților cu privire la chestiunile litigioase deduse judecății, astfel că nu se putea pronunța asupra unor aspecte ce nu au fost ridicate de către partea reclamantă sau de către celelalte părți din proces.

Mai mult, astfel cum s-a arătat la pct. 6.1. din prezenta decizie, dosarul de față are ca obiect anularea în parte a Raportului privind îndeplinirea condițiilor de finanțare ale federațiilor sportive naționale și a Anexei acestuia, anularea tuturor actelor administrative emise de Ministerul Tineretului și Sportului în temeiul Raportului cu privire la neeligibilitatea Federației Române de Tenis de a beneficia de finanțare pentru anul 2018 și obligarea autorității publice la emiterea unui nou raport, și nu anularea vreunei hotărâri AGA a FRT.

În ceea ce privește critica recurtei-interveniente referitoare la modalitatea de soluționare de către instanța de fond a excepției lipsei calității de reprezentant legal al numitului Cosac George, Înalta Curte constată că, în rejudecare, în ședința publică din data de 20 octombrie 2020, instanța de fond a reținut în mod corect că în raport cu prevederile art. 501 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă, este inadmisibilă reiterarea excepției lipsei dovezii calității de reprezentant a domnului George Cosac, în calitate de reprezentant legal al Federației Române de Tenis, având în vedere că această problemă de drept a fost în mod definitiv tranșată prin decizia de casare nr. 2979/30.06.2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar repunerea în discuție a acestei excepții ar echivala cu încălcarea prevederilor 501 Cod procedură civilă.

Totodată, instanța de fond a reținut și că nu au intervenit elemente de fapt și de drept noi care să justifice admiterea excepției lipsei dovezii calității de reprezentant a domnului George Cosac pentru Federația Română de Tenis, având în vedere că decizia nr. 2979/30.06.2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție este ulterioară pronunțării deciziei nr. 232/10.03.2020 a Curții de Apel București.

În ceea ce privește critica subsumată motivului de casare prevăzut de **art. 488 alin. (1) pct. 7 Cod procedură civilă**, Înalta Curte constată că subsumat acesteia, recurenta-intervenientă susține că prin sentința Curții de Apel București nr. 232 din 10.03.2020, pronunțată în dosarul nr. 18794/3/2018, s-a statuat cu putere de lucru judecat, că la momentul emiterii raportului MTS din 30.01.2018,

FRT încâlca prevederile art. 4 lit. d) din Metodologia de finanțare a federațiilor sportive naționale.

Critica este nefondată, având în vedere că prin dosarul indicat, instanțele nu au fost investite cu analiza îndeplinirii sau nu de către Federația Română de Tenis a condițiilor de finanțare a federațiilor sportive naționale, ci obiectul acțiunii a constat în cererea formulată de reclamanta Asociația Clubul Sportiv Triumf 2000, în contradictoriu cu pârâta Federația Română de Tenis, prin care s-a solicitat obligarea FRT să comunice reclamantei o copie de pe procesul-verbal și hotărârea Adunării Generale a FRT din data de 02.11.2017, să posteze hotărârea AG a FRT din data de 02.11.2017 pe site-ul oficial al FRT, să comunice o copie de pe procesul-verbal și hotărârea Adunării Generale a FRT din data de 17.11.2017, precum și să posteze hotărârea AG a FRT din data de 17.11.2017 pe site-ul oficial al FRT, anularea Hotărârii Adunării Generale a FRT din data de 02.11.2017 și a Hotărârii Adunării Generale a FRT din data de 17.11.2017.

Așadar, nu sunt îndeplinite condițiile pentru a se reține cu putere de lucru judecat încălcarea de către FRT a prevederile art. 4 lit. d) din Metodologia de finanțare a federațiilor sportive naționale, câtă vreme acest aspect nu s-a analizat prin hotărârea invocată.

În concluzie, instanța de control judiciar apreciază că motivele invocate de recurenți prin cererile de recurs formulate nu sunt apte să determine reformarea hotărârii de fond, care a fost dată cu respectarea tuturor normelor legale de procedură, precum și cu corecta interpretare și aplicare a dispozițiilor de drept material incidente circumstanțelor factuale reținute, prin raportarea la susținerile părților litigante și la probatoriul administrat, în limitele deciziei de casare, nefiind incidente motivele de casare invocate.

7. Temeiul legal al soluției adoptate în recurs

Pentru considerentele expuse, Înalta Curte, în temeiul prevederilor art. 20 din Legea nr.554/2004 coroborat cu art. 496 alin. (1) Cod procedură civilă, va respinge recursurile declarate de recurentul-pârât Ministerul Tineretului și Sportului și de recurenta-intervenientă Asociația Clubul Sportiv „Tenis Club Pamira” împotriva sentinței nr.381 din 20 octombrie 2020, pronunțate de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal – veche, ca nefondate.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII, DECIDE :

Respinge recursurile declarate de recurentul-pârât Ministerul Tineretului și Sportului și de recurenta-intervenientă Asociația Clubul Sportiv „Tenis Club Pamira” împotriva sentinței nr.381 din 20 octombrie 2020, pronunțate de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal – veche, ca nefondate.

Definitivă.

Soluția va fi pusă la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată astăzi, 8 februarie 2023.

